

jako Pána a uvěříš-li ve svém srdci, že ho Bůh vzkřísil z mrtvých, budeš spasen.“ Vyznání Ježíše jako Pána znamená pokorně se poddat Jeho vládě (Filipským 2,10-11). Víra v to, že ho Bůh vzkřísil z mrtvých, obsa-

huje důvěru v historická fakta o Jeho vzkříšení – středobod křesťanské víry a cesty, kterou Otec potvrdil božství a panství svého Syna (Římanům 1,4, Skutky 17,30-31).

Opravdová víra je vždy doprovázena pokáním z hříchů. Pokání znamená více než jen smutek z toho, co zlého jsem kdy udělal. Pokání je souhlas s Bohem, že jsem hříšník a obsahuje vyznání hříchů Bohu a také vědomé obrácení se od hříchů ke svatosti (Izajáš 55,7). Ježíš řekl: „Milujete-li mne, budete zachovávat má přikázání“ (Jan 14,15) a „zůstanete-li v mém slovu, jste opravdu mými učedníky“ (Jan 8,31).

Nestačí jen věřit některým skutečnostem o Kristu. Dokonce i satan a jeho démoni věří v pravého Boha (Jakub 2,19), ale nemilují Ho a neposlouchají Ho. Jejich víra není upřímná. Opravdová víra, která zachraňuje, vždy vyústí v poslušnost (Efezským 2,10). Ježíš je svrchovaný Pán. Jestliže jsi Mu poslušný, pak uznáváš Jeho panství a podřizuješ se Jeho autoritě. To neznamená, že tvoje poslušnost bude vždy dokonalá, ale je to tvůj cíl. Není žádná oblast v tvém životě, kterou bys před Ním chtěl skrýt.

Ježíš je Soudce

Všichni, kteří odmítli Ježíše jako svého Spasitele a Pána budou jednoho dne stát před Ním, svým Soudcem: „Bůh však prominul lidem dobu, kdy to ještě nemohli pochopit, a nyní zvěstuje všem, ať jsou kdekoliv,

aby této neznalosti litovali a obrátili se k němu. Neboť ustanovil den, v němž bude spravedlivě soudit celý svět skrze muže, kterého k tomu určil. Všem lidem o tom poskytl důkaz, když jej vzkřísil z mrtvých.“ (Skutky 17,30-31).

Druhá Tesalonickým 1,7-9 říká: „až se zjeví Pán Ježíš z nebe se svými mocnými anděly, aby v plameni ohně vykonal trest na těch, kteří neznají Boha, a na těch, kteří odpírají poslušnost evangeliu našeho Pána Ježíše. Jejich trestem bude věčná záhuba `daleko od Pána a slávy jeho moci`.“

Jak odpovíš?

Co Bible tvrdí o otázce: „Kým je Ježíš?“ S jistotou tvrdí: je Živý Bůh, ten Svätý, Spasitel, jediný, platný cíl víry, svrchovaný Pán a spravedlivý Soudce.

Kým je Ježíš pro tebe? To je otázka, před kterou není úniku. On jediný tě může osvobodit – od moci a důsledků hříchu. On jediný tě může změnit, obnovit tvé společenství s Bohem a tvému životu dát smysl, který přetrvá na věky. Budeš činit pokání a důvěřovat Kristu Ježíši jako svému Spasiteli a Pánu?

DALŠÍ INFORMACE

Pokud máte zájem o další informace, tak nás, prosím, kontaktujte na adrese:

KE KOMU BYCHOM ŠLI?

Kdo je Ježíš Kristus?

„A za koho mne pokládáte vy?“ Tak touto otázkou konfrontoval Ježíš své následovníky s nejdůležitější otázkou, které kdy mohou čelit.

Doposud s nimi strávil hodně času a učinil některá odvážná prohlášení o své identitě a autoritě. Teď nastal čas, aby se rozhodli – buď Jeho učení uvěří anebo ho odmítnou.

Kdo podle tebe je Ježíš? Tvoje odpověď nejen že určuje tvůj životní styl a tvé hodnoty, ale určuje také tvou věčnost. Posuď sám, co o Ježíši říká Bible:

Ježíš je Bůh

Když Ježíš chodil po zemi, bylo mnoho dohadů o tom, kým vlastně je. Někteří si mysleli, že je to moudrý muž, jiní pak že je to velký prorok. Další pak měli za to, že je blázen. Někteří se nemohli rozhodnout anebo je to nezajímalo. Ale Ježíš řekl: „Já a Otec jsme jedno“ (Jan 10,30). Jeho prohlášení znamená, že se prohlašoval za Boha v lidském těle.

Mnozí lidé dnes nerozumí tomu, že se Ježíš prohlašoval za Boha. Jsou spokojeni s tím, že Ho považují za velkého morálního učitele. Ale i jeho vlastní nepřátelé rozuměli těmto prohlášením o Ježíšově božství. To proto Ho chtěli ukamenovat k smrti (Jan 5,18; 10,33) a nakonec i ukřižovali (Jan 19,7).

C.S. Lewis poznamenal: „Někdo, kdo by byl pouhým člověkem a říkal to, co Ježíš, by nemohl být velkým mravním učitelem. Byl by to buď šílenec –

srovnatelný s někým, kdo tvrdí, že je sázená vejce, nebo ďábel z pekel. Musíte si vybrat. Buď byl ten muž a je Synem Božím; anebo šilencem či něčím ještě horším. Můžete ho umlčet jako blázna, můžete ho poplivat a zabít jako démona; anebo mu můžete padnout k nohám a nazývat ho Pánem a Bohem. Ale neohánějte se žádnými blahosklonnými nesmysly o tom, že to byl velký mravní učitel. Tuto možnost nám nenechal otevřenou. Neměl to v úmyslu.“

(K jádru křesťanství, str.42, Návrat domů, 1993)

Jestliže Bible mluví pravdu, pak je Ježíš Bůh!

Ježíš je svatý

Bůh je absolutně a dokonale svatý (Izajáš 6,3), proto nemůže sum dělat něco zlého, nebo zlo schvalovat (Jakub 1,13). Ježíšův charakter je v každé části Boží charakter. V listu Koloským 2:9 se říká: „V něm [v Ježíši] je přece vtělena všechna plnost božství.“ On byl dokonale svatý (Židům 4,15). Dokonce ani jeho nepřátelé nebyli schopni Ho usvědčit z kteréhokoliv hříchu (Jan 8,46).

Bůh vyžaduje svatost také po nás. První list Petřův 1,16 říká: „Svatí buďte neboť já jsem svatý.“

Ježíš je Spasitel

My jsme Bohu neposlušní – nejsme svatí – a to nás přivádí do nebezpečí věčného trestu (2. Tesaloničským 1,9). Pravda je, že my Boha poslouchat ani nemůžeme, protože po tom netoužíme a ani toho nejsme schopni. Ze své přirozenosti vzdorujeme

Bohu (Efezským 2,1-3).

Bible nazývá náš vzdor „hříchem“. Podle Písma Jsme všichni hříšníci: „Není člověka, který by ne-hřešil“ (1. Královská 8,46). „Všichni zhřešili a jsou daleko od Boží slávy“ (Římanům 3,23). A my sami nejsme schopni tuto svou hříšnost změnit. Jeremjáš 13,23 říká: „Může snad Kúšijec změnit svou kůži? Či levhart svou skvrnitost? Jak vy byste mohli jednat dobře, když jste se naučili páchat zlo?“

To neznamená, že nejsme schopni dělat dobré věci. Dokonce můžeme být zapojeni do různých církevních nebo charitativních aktivit. Ale sami jsme zcela neschopni rozumět Bohu, milovat Ho nebo Ho potěšit. Bible říká: „Nikdo není spravedlivý, není ani jeden, nikdo není rozumný, není, kdo by hledal Boha; všichni se odchýlili, všichni propadli zvrácenosti, není, kdo by činil dobro, není ani jeden“ (Římanům 3,10-12).

Boží svatost a spravedlnost vyžadují, aby každý hřích byl potrestán smrtí: „Zemře ta duše, která hřeší“ (Ezechiel 18,4). Je pro nás těžké tomu porozumět, protože máme tendenci hodnotit hříchy různým způsobem; předpokládáme, že některé hříchy jsou méně závažné než jiné. Avšak Bible učí, že každý hřích je výsledkem hříšného myšlení a tužeb. To je důvod, proč nestačí jen změnit své jednání. To neodstraní náš problém s hříchem a nezmírní jeho důsledky. Potřebujeme se změnit uvnitř; tak aby naše myšlení a touhy byly svaté.

Ježíš je ten jediný, kdo nás může proměnit a tak nás vysvobodit z moci a důsledků hříchu: „V nikom jiném není spásy; není pod nebem jiného jména, zjeveného lidem, jímž bychom mohli být spaseni“ (Skutky 4,12).

Přestože Boží spravedlnost požaduje za hřích smrt, Jeho láska nám darovala Spasitele, který zaplatil dluh a zemřel za hříšníky: „Vždyť i Kristus dal

svůj život jednou provždy za hříchy, spravedlivý za nespravedlivé, aby nás přivedl k Bohu“ (1. Petrova 3,18). Kristova smrt uspokojila požadavky Boží spravedlnosti a tak mu umožňuje odpustit a zachránit ty, kteří složí svou důvěru v Něho (Římanům 3,26). Jan 3,16 říká: „Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný.“ On jediný je „naš velký Bůh a Spasitel“ (Titus 2,13).

Ježíš je Zachránce

Někteří si myslí, že je jedno, čemu věří, jen pokud jsou upřímní. Ale tvá víra je k ničemu, jestliže věříš v něco nesprávného.

Například když by někdo spolkl jed a přitom si myslel, že je to lék, tak ho žádná víra nezachrání od smrti. Ale Ježíš řekl: „Já jsem ta cesta, pravda i život. Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne“ (Jan 14,6). Neprohlašoval se za jednu z mnoha cest, které vedou k Bohu, nebo za správnou cestu k Bohu ve své době. Prohlásil se za jedinou Cestu k Bohu – tenkrát i kdy jindy.

Ježíš je Pán

Současné myšlení říká, že člověk je výsledkem evoluce. Ale Bible říká, že jsme byli stvořeni Bohem k tomu, abychom Ho milovali, sloužili Mu a měli s Ním společenství.

Nový zákon odkrývá, že to byl sám Ježíš, kdo vše stvořil (Jan 1,3, Koloským 1,16). Proto také Jemu všechno patří a všemu vládne (Žalm 103,19). To znamená, že má právo na naše životy a my mu dlužíme absolutní věrnost, poslušnost a uctívání.

Římanům 10,9 říká: „Vyznáš-li svými ústy Ježíše